

[Handelsministeren.]

national aftale eller fastsat af handelsministeren. Herefter vil kravet om dansk indfødsret ikke være stridende imod EFTA-konventionen og i givet fald heller ikke imod EEC-traktaten eller lignende traktater, idet sådanne selvstændigt vil hjemle statsborgere fra de af vedkommende traktat omfattede lande ret til her i landet at få næringsbrev på lige fod med danske statsborgere.

For så vidt angår myndighedskravet, foreslås dette ændret således, at en unyndig ikke mere skal have tilladelse fra handelsministeriet til at drive næringsvirksomhed, såfremt værge og pupilauctoriteter har fundet det forsvarligt at tillade, at han på egen hånd gør dette.

Efter lovforslaget bortfalder, for så vidt angår næringsbrev på handel, håndværk og industri, det hidtidige krav om, at vedkommende ikke må være under konkurs.

Lovforslaget adskiller sig tillige fra den gældende lov ved ikke at have bestemmelser om tjenestemænds erhvervelse af næringsbrev. Motiveringen herfor er, at sådanne bestemmelser ikke har noget selvstændigt næringsretligt indhold, og at spørgsmålet om tjenestemænds næringsudøvelse må afgøres ved lovgivningen om tjenestemænd.

Dernæst skal jeg pege på, at det foreslås, at aktieselskaber fremtidig skal have ret til at få næringsbrev, når de er registreret her i landet, idet man finder det upåkrævet, at der, for at aktieselskaber kan få næringsbrev, stilles særlige betingelser ud over dem, der i aktieselskabsloven stilles for, at aktieselskaber kan blive optaget i aktieselskabsregisteret.

Videre foreslås, at de hidtil gældende bestemmelser for adgangen for udenlandske selskabers filialer til at få næringsbrev opretholdes, men det hidtidige forbud både i næringsloven og i aktieselskabsloven imod, at udenlandske aktieselskabers filialer driver detailhandel, foreslås ophævet, idet det må anses for at være sagligt ubegrundet, ligesom dets anvendelse over for filialer af selskaber, hjemmehørende i EFTA-landene, vil kunne stride mod EFTA-konventionens bestemmelser.

De hidtidige bestemmelser om, at varer kun må afsættes fra fast forretningssted,

foreslås opretholdt. Derimod ændrer forslaget definitionen af begrebet fast forretningssted, idet sådant angives at være såkaldt varige udsalgssteder, fabriks- og værkstedslokaler samt automater. Herved tilsigtes, at afsætning i almindelighed ikke fremover skal kunne foregå fra hotelværelser. Formuleringen muliggør endvidere, at handlende, håndværkere og industridrivende får ret til næringsretligt frit at sælge varer fra automater, altså også fra flere automater, og dette uanset — som det nu kræves — om automaten anbringes i umiddelbar forbindelse med en butik, og om de pågældende handlende ikke i øvrigt har noget fast forretningssted. I den overgangsperiode, hvor forbuddet imod at have flere faste udsalgssteder i samme kommune opretholdes, vil en handlende dog kun kunne have automater, som det hedder, i tilknytning til butikken.

De særlige bestemmelser om adgang til at drive handel, håndværk og industri uden at løse næringsbrev — frihandel m. v. — foreslås ophævet, og herved overflødiggøres de hidtidige bestemmelser om særlige næringsvedtægter.

Også de gamle restriktive regler, vi har om handelsrejsendes adgang til ved personlig henvendelse at optage bestillinger for udenlandsk regning, ændres ved lovforslaget. Det foreslås, at sådan virksomhed også skal kunne drives af selskaber, at virksomheden skal kunne udøves overalt i landet, at adgangsbeviset afskaffes, og at der heller ikke gives særlige bestemmelser om sådanne repræsentanters fuldmagt. I det hele indebærer forslaget, at der ikke fremtidig gives særlige regler for optagelse af bestilling for udenlandsk regning, men at der for sådan virksomhed kommer til at gælde samme bestemmelser som for optagelse af bestilling for dansk regning.

I denne forbindelse må jeg pege på, at der efter forslaget fortsat vil være adgang til at rette uanmodet personlig henvendelse for optagelse af bestilling til erhvervsdrivende, i hvis virksomhed der er anvendelse for de pågældende varer. Videre foreslås det, at varerne i disse tilfælde også kan omføres.

Spørgsmålet om den såkaldte handel ved dørene har også givet anledning til mange overvejelser i næringslovskommissio-